

Som man ser, er der ved Prislovens § 12 kun foretaget de Ændringer, som nødvendigjordes af, at Priskontrolraadets Omraade nu udvidedes til at gælde Prisregulering i Almindelighed. Men da nu dette er Tilfældet, kan der næppe være Tvivl om, at Prislovens § 12 kun bemyndiger Prisdirektoratet til at kræve de omhandlede Oplysninger i enkelte konkrete Tilfælde af Overtrædelse eller af Mistanke om Overtrædelse. Thi af Forhandlingerne paa Rigsdagen ved Prisaftalelovens Gennemførelse fremgaar det, at Bemyndigelsen til Kontrolraadets Indkrævning af Oplysninger ikke gjaldt generelt, men kun for enkelte konkrete Tilfælde.

Ganske vist er dette skarpere pointeret i Bekendtgørelsen af 19. Oktober 1939 om Varepriser, som gik forud for Prisloven af 30. Maj 1940. I Bekendtgørelsen hed det nemlig, at Priskontrolraadet kunde kræve sig meddelt de for „Tilsynet med Overholdelsen af Bestemmelserne i denne Bekendtgørelse fornødne Oplysninger.“ Den ændrede Formulering ved Prislovens § 12 kunde da give Anledning til den Opfattelse, at Prisdirektoratet herved beføjedes til at kræve Oplysninger rent generelt. Men at noget saadant ikke kan være Tilfældet, turde fremgaa af Beretningen fra Priskontrolraadet for Tiden 1. Juni 1938—30. November 1943, hvori det (Side 73) hedder, at Prislovens Bestemmelser med Hensyn til de omhandlede Beføjelser er noget mere vidtgaaende end Prisbekendtgørelsens, idet der ved ny Bestemmelse (§ 12) „udtrykkeligt blev tillagt Raadet Myndighed til at kræve indsendt behørigt bekræftede Udskrifter af Protokol- og Regnskabsmateriale, at indkalde Personer til mundtlig Forklaring. . . .“ etc.

Prisdirektoratet anfører intet som helst om, at den ændrede Formulering ogsaa skulde tilsigte at give Priskontrolraadet Bemyndigelse til generelt at indkræve Oplysninger.

Under disse Omstændigheder turde det være i bedste Fald tvivlsomt, om Prislovens § 12 afgiver Hjemmel for Prisdirektoratet til, som det nu sker, fra en hel Gruppe af Handlende at indkræve omfattende Regnskabsmateriale blot for at tilvejebringe statistisk Materiale til Brug for Raadets og Direktoratets Virksomhed.

Og skulde der endelig kunne tilvejebringes en juridisk Fortolkning til Forsvar for Prisdirektoratets Administration af Prislovens § 12, gælder i hvert Fald, at det ikke kan være rimeligt at paalægge de Handlende et saa betydeligt Arbejde, som Prisdirektoratet gør, naar det indkalder Regnskabsmateriale. Det maa da ved Prislovens Ændring slaas fast, hvorledes § 12 nærmere skal fortolkes, saa der ikke længere er Mulighed for Fortolkningstvivl, der af Prisdirektoratet kan anvendes til en saa vidtgaaende Fortolkning, som Tilfældet nu er.

Det kan ikke være rimeligt, at man paalægger Handelen betydelige Udgifter ved Arbejdet med Tilvejebringelsen af statistisk Materiale. Navnlig kan det ikke være rimeligt, naar man samtidig udfolder de kraftigste Bestræbelser paa at holde den samme Handels Indtjeningmuligheder paa det mindst mulige, og naar man ikke giver Handelen fuld Dækning for de Omkostningsstigninger, der er sket, bl. a. takket være det administrative Arbejde, som Prisreguleringen og andre Restriktioner i disse Aar har paaført Handelen.

Under Henviisning hertil foreslaar Dansk Textil Union, at § 12 ændres saaledes, at Oplysninger og Regnskaber kun kan kræves, dersom der foreligger Formodning om Overtrædelse af Prislovens Bestemmelser.

Dansk Textil Union har ment, at den bedste Maade at belyse Virkningerne af den nugældende Prislovs uheldige Affattelse paa visse Punkter maatte være som ovenanført at give Oplysning om Administrationen af Prisloven, idet Unionen er overbevist om, at man næppe har tænkt sig, at Prisloven kunde praktiseres paa den af Priskontrolraadet anvendte Maade.

Prisloven giver Priskontrolraadet alt for stort Spillerum — i hvert Fald bibringer Prisdirektoratet Unionen den Opfattelse, at Direktoratet faktisk kan foretage alt inden for Pris- og Avancespørgsmaal uden at komme i Konflikt med Prisloven.

De her fremsatte Synspunkter er vel Udtryk for Textilhandelens Forhold til Prisloven, men tilsvarende Problemer, som her er rejst, gør sig utvivlsomt gældende inden for alle andre Brancher.

Endelig skal det fremhæves, at Textilhandelens Omsætning andrager ca. 900 Mill. Kr. aarligt, og det maa derfor være betydningsfuldt, at Prisloven ikke giver